

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТЕ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излизва сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли менидиета; ама отъ имперіята, 4 бѣли менидиета. Спомоществованията трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са отнасятъ до редакцията надимъ уагъ-се до Никола Геновича. Въспити наставители отговарятъ за въстникъ. Подписката за спомоществованията става направо у Ц-градъ-Галата при Никола Геновича, издателя на въстникъ.

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ НА НЕПРАВИТИ ДАНЪЦИ.

Официално забелязване.

Спорѣдъ обичаятъ, който бѣше въ сила до днесъ, никакво дозволеніе (тескере) отъ Имарието за тютюни които сѣ плащали напѣтъш правдинити, и отредѣни за да са принѣсѣтъ, било по море, било по сухо отъ една точка на Турціи на една друга, не можеше да са даде до дѣто тѣ тютюни не са занесуаха и притегляоаха предварително отъ чиновниците на управленіето.

Тая мѣрка като даде мѣсто на кражби и като е слѣдователно недостаточна, рѣши са щото тѣ тескерета да не са даватъ за напѣтъш освѣтъ полуръ изпълняваніето на слѣдющити формалности.

Тютюнити които сѣ платили правдинити на Русхатіе и които са намиратъ въ Цариградъ или въ какво да е друго мѣсто на Турція и които ще са принасятъ отъ една точка на имперіята на една друга, не ще могатъ отъ сега на татѣкъ да зематъ едно тескере отъ Имарието:

1-° Ако не сѣ пригладани и притѣглани отъ управленіето на тютюнити.

2-° Ако слѣдъ принасеніето имъ съсъ вапори и гимии (принасеніе въ което тѣ трѣбува да бѣдѣтъ сѣкоги придружени съсъ единъ пазачъ отъ гюмрюктѣ) не сѣ донесли на управленіето на тютюнити конесментѣтѣ който да потвърждава диганіето имъ и мѣстото дѣто ще са занесѣтъ.

Тютюнити които ще са намиратъ въ маховити или гиминити които са испразниоуагъ въ единъ вапоръ или гимия безъ да сѣ придружени отъ единъ пазачъ на гюмрюктѣ ще са глѣдѣтъ като контрабандѣ.

Тютюнити които ще са принасятъ по сухо, слѣдъ като са утвърдѣтъ, спорѣдъ както са рече по горѣ, ще са придружаватъ до скелата на градътъ и тамо само тескерето на Имарието ще са дава на стопанинътъ.

Цариградъ 21/4 Априлиа | Маія.

Управленіето на пощити е сѣкоги една отъ главнитѣ служби на царството. За да бѣди регулато въ сичкити си работи, то изискува естествено хора способни, честни и вѣрни въ службитѣ си.

Въ Европа министрити сѣ обръщали най много вниманіето си върху тая деликатна служба, и за това тѣ сѣ увѣли у нѣмъ най тѣжкити улѣжненія щото мѣчно ще бѣди да пропаднѣ нѣкое писмо или да са направѣ нѣкое злоупотребленіе отъ страна на чиновниците.

Нѣ въ стоманската имперія нѣмъ виждами друго. Нѣмъ виждами чи управленіето на пощити е повѣрено на кіатиби които сѣ далечъ отъ да извършуватъ вѣрно службитѣ си. Злоупотребленіята които са правятъ отъ страна на тѣ кіатиби сѣ голѣми и за това нѣмъ сѣмъ принудени да привлѣчемъ вниманіето на Високата Порта.

Върху какво трѣбува да отпраемъ най напѣтъш уплакуваніята си? нѣмъ ще ги отпратимъ до приѣманіето и раздаваніето на писмата.

Приѣманіето на писмата, било въ Цариградъ, било другадѣ са прави съсъ токоу мѣчноуи щото човѣкъ е принуденъ да притѣрява сичкити наприци на кіатибитѣ. Това сѣщото става и съсъ въстникити.

Прочее дали това е въ интересътъ на управленіето на пощити? нѣ. Управленіето на пощити трѣбува да бѣди сѣкоги расположено къмъ сичкити носители на писма и на въстници и трѣбува да ги приѣма съсъ драго сърце, като дава тѣмбрити съобразно спорѣдъ тѣхната тежестъ.

Колкото за раздаваніето на писмата въ Цариградъ то са прави най бѣдно. Защо са прави най бѣдно? Защото раздавачити, като непознаватъ турскіятъ языкъ, сѣмъ принудени да носѣтъ писмата отъ ханъ на ханъ и да ги носѣчатъ отъ търговецъ на търговецъ което става причина на отирадуване на много писма.

И защо да не го исповѣдаме нѣмъ сами? Много наши писма сѣмъ са отирадували отъ пощата и сѣкогъ пѣтъ когато сѣмъ ги поискували отъ раздавачити, тѣ сѣмъ ни отговарѣли чи сѣмъ нѣмали, когато нѣмъ сѣмъ имали потвърдителни писма?

Въ нужно врѣме нѣмъ сѣмъ били расположены да си посочимъ писмата отъ Русчюкъ, отъ Самоковъ, отъ Желѣзникъ, отъ Видинъ, отъ Сливенъ, писма въ които ни потвърждаватъ испроважданіето на други писма които нѣмъ сѣмъ приѣмали.

Кѣдѣ сѣмъ тѣ писма?

Главното нѣщо което Кадри бей, на когото просвѣтливата дѣятелностъ ни е доста позната, трѣбува да направи, за да турѣтъ на това състояние на работити е да даде строги заповѣди на сичкити кіатиби отнасително за повѣденіето имъ и да приѣми за сѣмъ единъ языкъ по единъ раздавачъ за да можѣ писмата да са раздаватъ по редовно и да са дигнатъ тѣмъ злоупотребленіята което е даде мѣсто на много уплакуванія.

По Българіи има два сѣмъ кокошки: кокошкити които куткудечѣтъ силно и високо и кокошкити които куткудечѣтъ полѣка и мѣлно.

Още когато бѣхми дѣте нѣмъ бѣхми много любопитни да научимъ защо пѣвѣти кокошки куткудечѣтъ съсъ такъви единъ начинъ и защо вторити съсъ други.

По едно врѣме нѣмъ дръзнахми да попитамъ майка си. Защото мислѣхми чи тѣ трѣбува да знаѣ такъва нѣща по нѣкакви вътѣхи прѣданія и ще можѣ да распрѣснѣ това наше любопытство.

Майка ни (Богъ да я пожие) не са забави да земе въ уваженіе молбата ни и да ни раскажи тая разлика на кокошкити които бѣше за насъ едно таинство.

Видишъ ли синко, ни каза тя, тѣ кокошки дѣто са накадали по тѣ дървета и които куткудечѣтъ единти високо, другити полѣка. По куткудечаніето хората нѣмъ познаватъ сѣмъ.

Они които куткудечѣтъ силно и високо тѣ нѣматъ яйца и сѣмъ ялови. Тѣ кокошки не заслужаватъ нишѣ просото което ѣдѣтъ сѣмъ день.

Нѣ видишъ ли оня които куткудечѣтъ полѣка и мѣлно тѣ имѣтъ яйца и сѣмъ плодѣни съсъ яйца. Тѣ сѣмъ соѣ. Такива кокошки трѣбува човѣкъ да избѣра, ако иска да са ползува отъ тѣхъ.

Тѣ въспоминанія ни додоаха на умъ оня день като видѣхми единъ нашъ съотечественикъ да пригласява БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ ДА МУ ДОДЕ НА ПОМОЩЪ ЧИЩЕ ФАНИ (!) ДА ИЗДАВА ПОЛИТИЧЕСКИ ВЪСТНИКЪ (!?)

Кой е тоя нашъ съотечественикъ? нѣмъ не щемъ и нѣмѣми нужда да го наименоуамѣ. Нѣмъ оставами нашити съотечественици да го получѣтъ самички. Нѣмъ ще забеляжимъ чи той е оня който, подобно въ глѣчелѣтити кокошки, много думи приказува, ама малко работѣ върши.

Въ обѣщеніето си, той уплакува, СЪКРУШАВА СА (!) за българскіятъ народъ, като чи тоя български народъ е останалъ на нѣго и глѣда само на нѣго.

О глупава лицемерство!! О дебело заблужденіе!! О слѣпо славолюбіе!! Защо сте обгърнали въ утробата си такава хора които са СЪКРУШАВАТЪ (!) за народътъ си! Защо не ги поотпуснѣте малко за да можѣ сѣмъ да ги върува и да изпълнѣтъ то ва което желѣтъ!

Нѣмъ това което ни учудува и което човѣшкити языкъ не можѣ да изрази е пре-

теицията на тия хора които са мислять чиниатъ повече отъ това което тѣ печу-
натъ, или по добръ които искатъ да са про-
даватъ за повече отъ колкото тѣ не струватъ.

Нашіятъ съотечественикъ иска да из-
дава за БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ вѣстникъ
на когото фермантъ нѣ е въ рѣцѣти; той
иска да списува за народътъ ни вѣстникъ
на когото понятіята и положеніето не допу-
скаватъ; той иска да направи „вѣстникъ
такъвъ какъвто го желаятъ нашити Бъл-
гари (?)”

Какъвъ ще бѣде тоя вѣстникъ? дали
съсѣ рога, дали съсѣ голѣми зѣби? ній не
знайми. Нѣ това което знайми е чи той не
ще има разлика отъ вѣстниците, които сѣ
са издавали до сега, нити пѣкъ ще може да
наѣде или да прободѣ Турція.

Нѣ нѣка са спремъ. Нѣка чаками слѣд-
ствията, или по добръ нѣка оставимъ да бѣл-
нуватъ оня които сѣ навикнати да бѣлнуватъ.

Нѣ въ сѣщото врѣме нѣка забѣлжимъ
за нашити съотечественици, чи тѣ не трѣ-
бува да даватъ нити една пара за вѣстници
които не съществуватъ и на които същес-
твование не е още сигурно. Защото оня,л,
които са СЪКРУШАВАТЪ за тѣхъ, сѣ ги
често по излѣгвали. Нѣка са подписуватъ
спомоществатели само на оня на които
съществуваніето е усигурено. Тѣ нѣма да са
излѣжатъ.

Нѣка пѣбратъ още и оня хора които
малко думи приказуватъ ама чудни работи
праватъ. Нѣка зематъ въ уваженіе и примѣ-
рътъ на глѣчливити кокошки които кутку-
дѣятъ силно и високо, ама неписатъ нити
едно яйце.

Въ единъ отъ послѣднитъ си бройовъ,
Л Юніонъ, отъ Парижъ, обнародува една
кореспонденція отъ Цариградъ които ній
прочетохми съсѣ едно дълбоко наскърбяваніе.

Тая кореспонденція хортува за патриар-
шескити борчови и са мажи да докажи на
публиката чи мюдюрити обхождали цѣла
България за да прѣсѣлятъ населѣніята да
платятъ тѣ патриаршески борчови, чи тѣ
учетрѣблявали сѣканви срѣдства за да прѣ-
обърнатъ оня Българи дѣто сѣ католици,
чи най сетнѣ тѣ неоставали никой градъ да
са уплачи съсѣ прошеніе до царското пра-
вительство.

Тѣя свѣдѣнія на кореспондентинтъ на
Л Юніонъ сѣ нѣ само лишени отъ сѣка-
ква основа, нѣ още сѣ една кѣвѣта гласна-
та невинно срѣщу царското правителство.
Въ България не е ставало никакво насиліе
относително за тоя предметъ. Мюдюрити не
сѣ са никакъ помраѣвали отъ мѣстата си,
осѣнъ за административни работи.

Личната свобода въ Турція е най ши-
роко изпълнена. Гражданити сѣ свободни
да са уплакуватъ нѣ само на царското пра-
вительство за сѣко злоупотрѣбленіе, нѣ още
тѣ могатъ и да протестуватъ за сѣки мю-
дюринъ който не изпълнява точно длѣжност-
тити си.

И ній които са занимавани отъ една го-
дина насамъ съсѣ народнитъ си работи, кои-
то сѣм отбѣсвали най енергически тѣя па-
триаршески дѣгове, какъ да взмажи подръ-

жности за насиліята които мюдюрити прави-
ли въ България за които споменува корес-
пондентинтъ на Л Юніонъ?

Нѣ нѣ. Нѣка кажимъ чи кореспонден-
тинтъ на Л Юніонъ е писалъ безъ да е
ималъ най малкити свѣдѣнія, чи сичко тѣва
дѣто той иска да потвърдява не е друго
осѣнъ една кѣвѣта излязла отъ едно ло-
шаво сѣрце.

Нѣка кажимъ още чи ако бѣше чѣлъ
Турція той щеше да намѣри потрѣбнитъ
свѣдѣнія и щеше да види прошеніята които
са искалихъ отъ Тулча отъ Търново, отъ
Пѣтвѣнь. за да са убѣди чи свобо-
дата на свѣтъста съществувала и е най то-
чно изпълнена въ отоманската имперія.

Колкото за прѣобрѣщаніето на Бълга-
рити католици въ грѣцката черкова, то е е-
дна уйдорма; нищо повече. Защото въ Бъл-
гарія нѣ само чи нѣма Българи католици,
нѣ още нѣматъ и никаква наклонность да
ставатъ.

УЧРЕДИТЕЛЕНЪ ЗАКОНЪ

на отдѣленіето направено подъ име

Дуневски Вилаетъ (1).

ОБЩИ РАСПОЛОЖЕНИЯ.

ГЛАВА III.

За избираемия въ санджацити.

Членъ 77. Въ сѣки санджакъ е обра-
зованъ единъ избирателенъ комитетъ, съставе-
нъ отъ каймаканинъ, отъ кадіята, отъ малъ
мюдиринъ и отъ мюфѣтѣта на главното мѣс-
то, отъ религіознитъ началници на немюсюл-
манскити общини и отъ главниятъ секретаринъ
на санджакътъ. Тоя комитетъ, споредъ
каталогътъ на избираемити които живѣятъ, ка-
кто въ главното мѣсто на санджакътъ тѣ
сѣщо и въ казити които са намиратъ въ съ-
щото отдѣленіе, избира, за свѣтътъ на управ-
леніето, лица въ равно число съсѣ тройното
число на членовити които сѣ избрани за да са
наименоватъ въ тоя свѣтъ, като ще предста-
вила половината мюсюлманското населѣніе, а
другити не мюсюлманскити общини, и за граж-
данското сѣдовнище едно число съсѣзатрѣно съ-
сѣ лицата избрани въ сѣщити условія. Каталогъ
на лицата назначени отъ комитетътъ, на-
писанъ съобразно съсѣ предписанити правила
на казата, са раздава на разнитъ кази кои-
то съставятъ санджакътъ.

Свѣтътъ на управленіето и сѣдовнището
събрани наедно отъ сѣки каза, избиратъ върху
тоя каталогъ, едно число избираеми равно съ-
сѣ двайното число на членовити за наименова-
ніе въ свѣтътъ и въ гражданското сѣдовнище
на санджакътъ, и врѣжюва каталогътъ на из-
браніята, мюсюлманскитъ съсѣ тѣхнитъ печати,
на главното мѣсто на санджакътъ.

Чл. 78. На прѣманіето ний отъ главното
мѣсто на санджакътъ, каталогити на избирае-
мити, написани отъ казити, са разгѣдуватъ
отъ управителътъ на кореспонденціята на сан-
джакътъ въ присѣстѣіе на сичкити членови
на избирателнитъ комитетъ. Числото на изби-
раемити, написани върху първоначалнитъ ка-
талогъ, са умалыва на дѣй третини, като са ис-
ѣрлатъ, за сѣка община, имената които сѣ
сполучили най малко гласови въ казата, и еди-
нъ протоколъ, който ще показува имената кои-
то сѣ сполучили нашегласіето и които трѣбу-
ва да сѣ въ равно число съсѣ двайното число
на членовити за наименование отъ началството,
са подава на Валията.

(1) Видѣ брой 37 на Турція.

Сѣка каза има едно само гласоподаваніе,
и лицата които сполучюватъ гласоподаваніето
отъ най голѣмото число на казити, сѣ глѣдѣтъ
като лица които сѣ сполучили нашегласіето.

Чл. 79. Валията наименовава помежѣ из-
бранити лица въ санджакътъ, свѣтътницити и
мумензити на гражданското сѣдовнище на сан-
джакътъ.

Той има воля да са допитува отъ свѣтътъ
на централното управленіе относително за
тѣя наименованія.

Чл. 80. Бу юр ул тия които потвър-
дяватъ избраніята и наименованіята, отъ Ва-
ліята, на членовити въ свѣтътъ на управ-
леніето и на мумензити въ гражданското сѣдо-
вище, ний са врѣжюватъ чрезъ посрѣдството
на каймаканинътъ.

ГЛАВА IV.

За избираемия въ сѣдалището на
централното правителство.

Чл. 81. Главатарятъ на градоначалството,
главниятъ контролнъ (който държи тефтерити),
управителътъ на кореспонденціята, чановницити
турѣни на гражданскитъ и на криминалнитъ
дворница, мюфѣтѣта, кадіята и религіознитъ на-
чалници на немюсюлманскити общини, които
засѣдаватъ на главното мѣсто на Вилаетътъ,
са събиратъ въ избирателенъ комитетъ по-
дъ прѣдсѣдателството на Валията. Тоя ко-
митетъ, избира, върху каталогътъ отомански
подданиини, които живѣятъ както въ главнитъ
мѣста на Вилаетътъ и на санджацити,
тѣя сѣщо и въ главнитъ мѣста на казити,
които плащатъ петъ-стотинъ гроша, най малко
правни данѣци, които иматъ кредитъ и важность
(честь) въ Вилаетътъ и които знаятъ да
четатъ и да пишѣтъ, лица въ равно число съ-
сѣ тройното число на членовити за наименова-
ніе въ свѣтътъ на централното управленіе и
на гражданскитъ дворъ.

Каталогътъ на избираемити въ главнитъ
мѣста на санджацити, са емѣлава съобразно
съсѣ предписаніята относителни до избраніето
на свѣтътницити и на мумензити въ сан-
джацити и въ казити.

Протоколити, които съдържаватъ слѣд-
ствіето на тѣя избирателни операции и врѣчени
отъ главнитъ мѣста на санджацити, са отпра-
вятъ до Валията който подава на Високата
Порта имената на лицата които е избралъ, спо-
редъ правилата написани въ прѣшнитъ члено-
ви. Избраніята сѣ потвърдени съсѣ везирски
писма.

Чл. 82. Четиримата свѣтътници отъ казити
на сѣки санджакъ са събиратъ на главното мѣ-
сто на санджакътъ, единъ мѣсецъ напредъ
отъ свикнуваніето на главниятъ свѣтътъ който
ще става сѣка година въ срѣдоточката на Ви-
лаетътъ, за да разискуватъ за избраніето,
върху каталогътъ на жителити, както за глав-
нитъ мѣста на санджакътъ тѣя сѣщо и за ка-
зити му, за трима души (лица) които иматъ
условіята за избиримостъта на свѣтътници и по-
викани да зематъ участіе въ главниятъ свѣтътъ.
Тѣ отиватъ въ сѣдалището на централното
правителство по поканеніето на каймаканинътъ.

Свѣтътницити отъ казити, които сѣ о-
тишли въ санджакътъ за да избиратъ членови-
ти на главниятъ свѣтътъ, ний врѣжюватъ въ ис-
провождатъ чрезъ посрѣдникътъ си, до Ва-
ліята, сичкити исканія на казити относителни
до работити отъ общенародна полза, до земе-
дѣліето, до търговіята и други вещества кои-
то могатъ да додѣтъ мѣсто на разискуванія въ
свѣтътъ.

Особенъ Членъ.

Членовити отъ свѣтътъ на управленіе-
то, както и мумензити отъ дворницата гра-

ждавски и криминални, ще са подновяват през половинна на свършването на двесте години. Избраните ще са подкачват съжа годнина за половината на съвѣтниците и на музезити които могат да са избиратъ.

Главниятъ съвѣтъ ще са подновява съвѣшено съжа годнина. Членовити отъ тоя съвѣтъ ще биватъ избираеми.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

БРАЙЛА, 16 Априлѣ. — И тукъ, както и другадъ българекити работи нивакъ не отиватъ добръ и, токо речѣ наопаки; а защо тѣхъ? ще каже нѣкой, защото у тукашнитѣ Българи има много пари, а малко умъ, и още по малко чиста българщина.

Печатницата вече не ъществува и българското училище е на затваряне. — Нѣкои си балнуватъ, че ужъ други гласили да донесатъ Бял. Печатница и да сѣжнатъ Бял. Печелъ; нѣ то не е твърда за върване или и да стане ще бѣде до нѣидъ. Не ли направятъ нѣщо и отпускатъ му край?

Лани оставили да расправл вѣстника единъ спиръ грѣкоманинъ прѣкрѣстенъ на Бял. които палилъ сѣдилъ доръ изцѣдилъ меда на Печелъ, щото нито на другата годнина можъ да са съвземе и умря. Тѣжъ годнина той сѣдѣлъ, подъ видомъ народностъ и родолюбѣ, като са завира въ Бял. Огелъ, охлюпа и отъ тамъ хепѣдже нѣщо, докѣтъ го угадѣтъ и, на смалко, да играе дървѣний господаръ въ Огелъ! Сега тоя дрѣтъ дяволъ са е разигрѣлъ за да пажне на нѣкои главниѣ; че да видимъ и то до кога ще са мѣлви.

Отъ такива лъжеродолюбци сме скопосали сичко, та за това сичкити наши работи отиватъ напредъ, за което Гръцити иматъ право да ни подкачатъ на съжа рѣчъ, турска пословица: „нединниъ кичадкаа самѣлаа кадаръ дѣръ“. И такива готѣлапови не харосватъ, нѣ защо ми е кога са унижава народѣтъ ни? Вагабонтинѣтъ Раковскѣтъ лѣтѣ и блазини, изъ Влашко и другадъ, зема на хората жѣлтичкити, до дѣто му са научи съвѣтъ, сега въ Букурешъ нѣкой отъ почетнитѣ не ще да го види, и ходи да са подмилва за ковалъ, около нѣкои съсъ вѣтрѣнчѣви глави; нѣ за какво ли кога тури въ подозрѣние цѣлъ народъ, прѣдъ Тур. Правителство, особено учителити, които не са свъртатъ вече и въ отечеството си отъ страхъ да не ги сполѣтитъ добринити на прочутѣ Раковски? — токо да му не бѣше кола да си тури туй име!

ТУЛЧА, — 20 Априлѣ. — Тукашнитѣ населѣния сѣ считатъ честити отъ важнитѣ прѣобразованѣя които са увѣждатъ отъ образованѣето насамъ на дунавскитѣ Вилаетъ и наменованѣето на Ахмедъ Расимъ паша за управителъ на Тулча.

Азъ нѣма днесъ да ви хортувамъ за тѣя прѣобразованѣя. Защото има още много работи да са правятъ и най много въ това дѣто са относъ до раздаванѣето на правдата.

Нѣ ще са огранича до просѣклѣвата дѣятелностъ на управителѣтѣ ни. Отъ прѣстигнуванѣето на Расимъ паша, спокойствѣето на жителити, което, напредъ, бѣше сѣкѣи компромитирано отъ разни злодѣйци които идѣха отъ Влашко, са вижда днесъ усилено нѣ само въ това дѣто са относъ до алжѣш-вершити нѣ още и въ това дѣто са относъ до кжрищата.

Напредъ единъ селачинъ ставанъ сѣкогѣ жертва по кжрищата на злодѣйцити; нѣ днесъ тѣя селачи си ходятъ спокойно безъ да срѣщатъ какво да е нѣвѣние отъ нѣкои си нехрани-майковци които обхожда кжрищата

нарочно да крадѣтъ и да обиратъ хората които срѣщнуваха.

Най важниятъ и най прочутѣтъ разбойникъ бѣше Костаки Балавъ. Той е правилъ сѣкѣи видѣи лошащини които сегашното населѣние нѣма да забораи никѣи.

Тукашното правителство бѣше zelo отъ много врѣме мѣрки за да го фани. Защото нѣговити безчѣвѣйцини произвѣждаха на сѣкѣдъ едно дѣлово страхуванѣ, до толкѣ много щото каквѣто поискаше, жителити не можѣха да му откажатъ. Това правителство бѣше сполучило били за да го фани. То бѣше презъ Септемвриѣ прѣминало; нѣ тоя синъ разби тѣмнитѣта и сполучи да избѣгнѣи.

По сѣдѣствѣе на това избѣгнѣване правителството са бѣше много разсѣрдило. Това избѣгнѣване го подбуди да направи безчѣтѣни злоупотребенѣя и да нападни много търговци както въ тукашнитѣ страни, тѣхъ сѣщо и въ бесѣрабѣнитѣ. Жителити отъ дѣвѣти страни бѣха викнали аманъ отъ нѣго.

Напрѣшното правителство колкѣто и да са труди за да го фани, не можѣ обаче да сполучи. Това показува слабостѣта му. Нѣ Расимъ паша като испита по дѣлово нѣговити безчѣвѣйцини зѣ стрѣги мѣрки прѣди нѣколко врѣме за да го фани; той заповѣда на сичкити села да сторѣтъ извѣстѣе на правителството, щомъ са лѣви такѣви чѣвѣкъ помежду тѣхъ.

Заповѣдитѣ бѣха стрѣги. Което село не го би прѣдало, то село ще са накажи споредъ законити. Селачити бѣха расположени да го прѣдадѣтъ на властѣта, нѣ тѣ са страхуваха за носѣ.

Не са мина много врѣме, Костаки Балавъ, като сѣкѣи чѣвѣкъ принудѣва са отъ глѣдъ да отиди на една рибарница за да са нахрани. Рибарити като извѣстѣи на управитѣловѣта заповѣдъ не го пропускатъ да влѣзи въ рибарницѣта нѣмъ. Тѣ го бѣха и лѣво ранили съсъ врушумъ.

Като не можѣлъ да прѣодолеѣ на тѣя рибари, той отива на единъ мѣнастиръ за да търси хлѣбъ, а си оставя сѣлѣхѣтъ при другаритѣ си. Калугерити го улавятъ и го прѣдаватъ на началството. Началството го задрѣ.

Тѣя дни са уби единъ мѣканинъ близо при градѣтъ ни, растоѣние отъ една четвѣртъ на сахѣта. Сѣкѣи отдава това убѣйство на другарити нѣ Костаки Балавъ. Прѣди три седмици са загуби още и единъ богатъ лѣпованинъ близо при Хрѣсово. Началството го тарси; нѣ още не е сполучило за да го намѣри.

Народнитѣ ни работи сѣ срдѣни тука. Хорѣта чѣкатъ съсъ нетѣрпѣние рѣшенѣето на въпросѣтъ. Сѣкѣи чѣте вѣстницѣ. Нѣ като не намѣри нищо за тоя въпросъ, сѣкѣи казува чѣ въпросѣтъ е само една дума, нищо друго.

Дунавѣтъ са стѣпи. Водѣта иди. До сега тѣ е достигнала на една висока стѣпень. Нѣ тѣ не прѣстава; тѣ иди още сѣкѣи денъ.

Макаръ и да имамѣ тука добра скѣля, алжѣш-вершитѣ спжѣтъ. Животѣтъ стана тѣжѣкъ за онѣи фамилиѣ които нѣматъ доволенъ капиталъ.

ВЪЛЕСЬ, 27 Марѣ. — Родолюбивѣта община, отъ нѣмъ источнѣта страна на градѣтъ ни, иматъ осѣмъ годинѣ врѣме отъ какъ е обѣрнала по голѣмо вниманѣе и усѣрдѣ, отъ коли по напредъ, за просѣвѣненѣето и умното развитѣе на младитѣ на славѣно-българскитѣ нѣмъ матерѣи изнѣкъ.

За сполученѣето на това полезно намѣренѣе, тѣ е въздвигнала изъ ново дѣвѣ великолѣпни училища: едно възанѣно, и друго главно: тѣ постави въ нѣхъ потребнитѣ учите-

ли. Това всичко, разумѣва са, че е станало съсъ трудове и голѣми трошѣковѣ: нѣ не било извѣстно на все и за лудо; защото успѣхѣтъ и умното развитѣе на младитѣ въ ученѣето отъ година на година отиватъ по добръ и по значитѣлно. Това е лѣво всѣмъ намъ отъ каѣдѣвѣнитѣ преподаванѣя на уроцитѣ въ училищѣто и отъ общитѣ испѣтанѣя, които нѣта година ставатъ обикновѣнии презъ пролѣтното равнѣденствѣе; когѣто полѣчетѣ търговци, заради свѣтлѣото Воскрѣсенѣе Хрѣстовѣ, са намиратъ дома; а други пакъ са растуруватъ за търговѣта си, по разни страни.

Испѣтанѣето на текущата година стана на денъ Благовѣщенѣе както сѣдѣну: — по окончатѣи на божѣственнѣта служба, народѣтъ са сѣбра въ училищѣто на Свѣти Кирилла и Методѣя, което бѣше украсѣно съсъ зелѣника, съсъ цѣвѣи, съсъ генѣрални карти и пр. Като са испѣл обикновѣннѣта молитѣ, при прѣсѣдѣствѣето на свлѣщенницитѣ, на прѣвенцитѣ и на всѣти родолюбѣни граждѣне, са испѣтаха учѣницитѣ на главнѣото училище въ сѣдѣющитѣ уроци: Славѣнсѣа Граммѣтѣна, Бугарскѣо Сѣзѣненѣе, Бугарскѣа Исторѣя, Исчислитѣлно Землѣописанѣе, Числитѣлѣница, Новѣиъ Зѣвѣтъ, прѣводъ отъ Славѣнски, Свѣщенѣиъ Катѣхизисъ и Граждѣнскѣо Землѣописанѣе. Отговѣоритѣ на учѣницитѣ бѣха добри, и испѣтъ са заклучи съсъ едно слово, което изрѣче Г. Алексѣи попъ Стефанѣовъ.

Въ това слово, сѣдѣъ като напомни добръ неизбѣжитѣи дѣлжѣности, които са налагѣтъ отъ Бога на родитѣлитѣ за възпитанѣето и образованѣето на чѣдѣта нѣмъ, той доказува лѣсно способѣтъ и срдѣствѣта, чрезъ които тѣи могатъ да ги образовѣтъ и изучѣтъ дѣцѣта, ако радѣвно въ училищѣто ги испѣратѣтъ и ги оставѣтъ да учѣтъ свободно, колкѣто годинѣ са изнѣскуватъ отъ училищѣнитѣ уставѣ. Най послѣ, като са испѣл отъ учѣницитѣ писѣната „Българѣ азъ бѣдѣна бѣдѣна окаяниѣя“. Народнѣото сѣбрѣние са разѣнде съсъ голѣма радѣстъ и благодарностъ.

ЦЛОВИВЪ, 16 Априлѣ. — Тука зачѣра стѣгна една Визѣнскѣа заповѣдъ, по коѣто Гръцитѣ са задѣлжѣватъ да прѣдадѣтъ на Българитѣ смѣтка по управлѣнѣето на черковѣта Св. Петѣка, на коѣто приходитѣ, опредѣлѣни за градскѣата болница, не са знаѣтъ ставѣтъ. Гръцитѣ подъ изговѣръ, че Българитѣ не познаватъ патриѣрха съсъ единъ глупѣви отговѣорѣ искѣтъ да отбѣгнатъ отъ да дадѣтъ смѣтѣна. Н. Пр. нашѣта нѣмъ иска писѣменѣн отговѣоръ и тѣи сега са чѣудѣтъ, какѣво да правѣтъ.

Другѣ една висока заповѣдъ отриѣда да са напише нуѣузѣтъ на хрѣстѣиѣнитѣ по цѣлѣи сѣндѣжѣкъ по народностъ; т. е. колкѣто Българѣи и колѣо Гръци са намиратъ и что плащѣтъ единѣти и другитѣ. Не знаѣмъ, ако, тѣя мѣрка е общѣа или само за мѣстѣто ни, назѣвѣкана отъ многократѣни жѣлѣби по случѣйни спѣровѣ между Гръци и Българѣи. Нѣ какъ да е тѣя ще е спаситѣлна за Българитѣ. Гръцитѣ прѣдѣвѣждатъ испѣрѣитѣни и некорѣститѣни за тѣхъ сѣдѣствѣа отъ нѣя; за това и много угрѣжѣени са намиратъ.

—○○—

Нѣй турѣи прѣдъ очитѣ на читѣтелитѣ си сѣдѣдѣющѣето прошѣнѣе отпраѣено отъ цѣвѣненскитѣ житѣли до Н. Ц. Мѣтадъ пашѣ:

Вашѣ Висѣкопрѣвѣсѣходитѣлѣство!

Послѣдѣствѣе на едно висѣчайше прѣдо, съсъ коѣто са заповѣда изѣстѣната тукашѣна граждѣнсѣа властъ, сѣдѣъ едно спѣразумѣнѣе съсъ житѣлитѣ на това мѣсто, да са погирѣни за разѣфрѣлѣнѣето и сѣбирѣнѣето съсъ благѣчи-

